

SCI-CONF.COM.UA

GLOBAL TRENDS IN SCIENCE AND EDUCATION

**PROCEEDINGS OF I INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
FEBRUARY 10-12, 2025**

**KYIV
2025**

GLOBAL TRENDS IN SCIENCE AND EDUCATION

Proceedings of I International Scientific and Practical Conference

Kyiv, Ukraine

10-12 February 2025

Kyiv, Ukraine

2025

UDC 001.1

The 1st International scientific and practical conference “Global trends in science and education” (February 10-12, 2025) SPC “Sci-conf.com.ua”, Kyiv, Ukraine. 2025. 1059 p.

ISBN 978-966-8219-82-5

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Global trends in science and education. Proceedings of the 1st International scientific and practical conference. SPC “Sci-conf.com.ua”. Kyiv, Ukraine. 2025. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/i-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-global-trends-in-science-and-education-10-12-02-2025-kiyiv-ukrayina-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: kyiv@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2025 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

11.	Бенца Т. М., Пастухова О. А., Цимбалюк І. Л. ОСОБЛИВОСТІ ЦЕРЕБРАЛЬНОЇ ГЕМОДИНАМІКИ У ПАЦІЄНТІВ З ТИРЕОТОКСИКОЗОМ ТА АРТЕРІАЛЬНОЮ ГІПЕРТЕНЗІЄЮ	71
12.	Гаврилов А. В., Говорова В. В. НОВІ МЕТОДИ ПРОФІЛАКТИКИ РЕСПІРАТОРНО- СИНЦИТІАЛЬНОГО ВІРУСУ (RSV) У ДІТЕЙ	74
13.	Дзевульська І. В., Маліков О. В. ЕПОНІМІЧНІ ТЕРМІНИ МОРФОЛОГІЧНИХ УТВОРЕНЬ НИРКИ	77
14.	Забродський І. С., Назимок Є. В., Іванушко Я. Г. КАНІСТЕРАПІЯ ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ ПОДОЛАННЯ БОЙОВОГО СТРЕСУ	81
15.	Касіян Д. В. ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ ВЕРХНЬОЩЕЛЕПНОЇ ПАЗУХИ ЯК ФАКТОРИ РИЗИКУ ПЕРФОРАЦІЇ МЕМБРАНИ ШНАЙДЕРА ПІД ЧАС ПРОЦЕДУРИ ВІДКРИТОГО СИНУС- ЛІФТИНГУ	88
16.	Кожем'яка М. О., Кармазь М. О. РЕАБІЛІТАЦІЯ З ВИКОРИСТАННЯМ КІНЕЗІОТЕРАПІЇ ПІСЛЯ ТОТАЛЬНОГО ЕНДОПРОТЕЗУВАННЯ КУЛЬШОВОГО СУГЛОБА: РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ	92
17.	Копійка Г. К., Канарьова О. В. АНКІЛОГЛОСІЯ – ХІРУРГІЧНА ПРОБЛЕМА В ПРАКТИЦІ ПЕДІАТРА	98
18.	Падалко А. А., Дзюба Д. О. МУЛЬТИМОДАЛЬНА ЗАГАЛЬНА АНЕСТЕЗІЯ ПРИ КЕСАРЕВОМУ РОЗТИНІ	103
19.	Падалко А. А., Дзюба Д. О. ПОРІВНЯННЯ РІЗНОВИДІВ МУЛЬТИМОДАЛЬНОЇ ЗАГАЛЬНОЇ АНЕСТЕЗІЇ ПРИ КЕСАРЕВОМУ РОЗТИНІ	107
20.	Ріжняк О. Л. ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ВИКОРИСТАННЯ ІШІ ПРИ ВИВЧЕННІ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ ТА МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ	112
21.	Рушай А. К. КІЛЬЦЕВІ ФІКСАТОРИ ЯК ОСНОВНИЙ МЕТОД ФІКСАЦІЇ ПРИ ВІДКРИТИХ ПЕРЕЛОМАХ ГОМІЛКИ	115
22.	Сергєєва Л. В. КІР: СТАН ПРОБЛЕМИ В УКРАЇНІ	121
23.	Скиданенко Є. В., Войлокова Г. О., Голозубова О. В. ІМУНІЗАЦІЯ ДОРОСЛОГО НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ, ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ У ПРАКТИЦІ СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ	126

ЕПОНІМІЧНІ ТЕРМІНИ МОРФОЛОГІЧНИХ УТВОРЕНЬ НИРКИ

Дзевульська І. В.

доктор медичних наук, професор,
завідувач кафедри описової та клінічної анатомії

Маліков О. В.

кандидат медичних наук, доцент,
доцент кафедри описової та клінічної анатомії
Національний медичний університет ім. О. О. Богомольця,
м. Київ

Знання епонімічних термінів тісно пов'язано із знанням конкретних морфологічних структур, латинських термінів, життя та творчості вченого, який причетний до даної проблеми.

Белліні канальці (синонім: збірні ниркові трубки, *tubuli renales colligentes*) – епітеліальні ниркові канальці, що приймають сечу з дистальних відділів нефронів, розташованих у вигляді променів у мозковій речовині нирки та впадають у сосочкові протоки.

Белліні Лоренцо народився у Флоренції, закінчив Пізанський університет і у віці 19 років написав свою відому працю «*Exercitatio de structura et usu renum*» («Розмірковування про будову та функції нирок», 1662), де продемонстрував те, що нирка не є простим м'ясистим щільним тілом, як вважалося раніше. Помилявся А. Везалій (1514–1564), вважаючи зайвим перевіряти Галена (131–201 н.е.) у цій тематиці. Разом з тим, при дослідженні нирки, Везалія насамперед цікавили шляхи відтоку крові, оскільки для нього було зрозумілим, що у нирках кров очищується від надлишку рідкої частини. Звертаючи увагу на порожнину нирки, Везалій не знаходить там двох пазух, що відокремлені дірчастою мембраною. Про ці пазухи, кров'яну та сечову, писали свого часу галеністи. Ниркових канальців Везалій не бачив. Белліні вперше звернув увагу на численні трубочки в мозковій речовині нирки, але при цьому не згадав Євстахія (1510–1574), який за 100 років до нього у творі «*Libellus de renibus*» («...про нирки», 1564 р.) вже зустрічав аналогічні погляди на будову

нирок. У своєму виправданні Белліні посиляється на рідкість цієї публікації, яку він нібито прочитав вже після того, як було надруковано його працю. У віці 20 років Белліні вже будучи професором філософії і теоретичної медицини у Пізі, друкує свій новий твір – «*Gustus organum, novissime deprehensum*» («Заново досліджуваний орган смаку», 1665).

У цій праці він розмірковує про сутність смакових відчуттів, пише про сосочки на язика як про сприймаючий смак апарат і дивним чином знов замовчує про надруковані схожі спостереження Мальпігі (1661 р.), які також він раніше нібито не бачив, про що він повідомляє у листі Мальпігі.

Учень видатного математика та лікаря, одного із засновників біомеханіки Дж. Бореллі (1608–1679), Белліні у своїх працях прагнув пояснити сутність явищ виходячи з механічних законів (відома його фільтраційна теорія сечі). Згодом Белліні, вже будучи членом Королівської хірургічної академії, набуває популярності як викладач анатомії та хірургії. У віці 50 років він повертається на батьківщину у Флоренцію, де до останніх днів життя займається медичною практикою.

Мальпігі Марчелло (1628–1694) – італійський лікар та натураліст, засновник мікроскопічної анатомії. У 1661 році написав «Анатомічні спостереження легень», де вперше описав легеневі альвеоли й капіляри, продемонструвавши шлях проходження крові з артерій у вени. Чимало морфологічних структур носять його ім'я, вони мають місце і в нирці: нирковий клубочок Мальпігі, капсула Мальпігі, піраміди Мальпігі, сітка Мальпігі, тільце Мальпігі.

Мальпігі піраміди (синонім: ниркові піраміди, *pyramides renales*) - ділянки мозкової речовини нирки, що мають форму пірамід, вершини яких обернені в бік ниркової миски.

Мальпігі сітка (синонім: чудова сітка, *rete mirabile*) – сітка капілярів, що бере початок з артерії і впадає в артерію (наприклад, у нирці) або бере початок з вени і впадає у вену (наприклад, у печінці).

Мальпігі тільце (синонім: ниркове тільце, *corpusculum renale*) – початок

нефрона, що розташований в кірковій речовині нирки і складається з клубочка кровоносних капілярів та капсули, що його оточує, де утворюється первинна сеча (гломерулярний фільтрат).

Твір Malpighi M. *Exertitationes de Viscerum Structure*. – London, 1669.

Генле Фрідріх Густав Якоб (1809–1885) – німецький анатом та патолог, працював у Цюриху, Гейдельберзі та Геттингені. Низка термінів названі на честь нього, зокрема петля Генле.

Генле петля (синонім: петля нефрона, *ansa nephroni*) – відділ нефрона, що є продовженням проксимального (головного) відділу, являє собою епітеліальну трубку, у якій виділяють низхідну тонку та висхідну товсту частини.

Твір *Zur Anatomiae der Niere*. – Gottingen, 1863

Шумлянський Олександр Михайлович (1748–1795) – лікар, вчений-мікроскопіст. У 1782 році закінчив медичний факультет Страсбурзького університету. Захистив докторську дисертацію на тему «Про будову нирок». У своїй дисертації він на 60 років раніше за В. Боумена описав особливості гістологічної будови нирок: звивисті каналці, судинні клубочки, капсулу навколо клубочка, – довів прямий зв'язок між артеріальними та венозними капілярами. Застосовуючи оригінальний метод ін'єкції нирки під тиском розчину гуми у спирті, О. М. Шумлянський довів, що теорія Рюйша про безпосереднє сполучення між системами ниркових капілярів та ниркових каналців невірна і що процес гематурії в організмі пов'язаний з деструктивними змінами ниркової тканини та порушенням проникності у мембрані клубочків. Дисертацію було перевидано у Страсбурзі в 1788 році.

Шумлянського-Боумена капсула (синонім: капсула клубочка, *capsula glomeruli*) – початковий відділ нефрона, що має форму чаші, стінка якої складається з внутрішнього та зовнішнього епітеліальних мішечків з щілиноподібною порожниною між ними, де міститься первинна сеча (гломерулярний фільтрат).

Твір Schumlansky A. M. *De structura renum. Tractus physiologicoanatomicus*. – Argentorati, 1788.

Боумен Вільям (1816–1892) – англійський хірург, анатом, офтальмолог. Вивчав мікроскопічну будову посмугованих м'язів, нирок, органу зору, капсулу ниркового тільця. Боумена-Шумлянського капсула (синонім: капсула ниркового клубочка, *capsula glomeruli*) – див. Шумлянського-Боумена капсула.

Твір Bowman W. On the structure and use of the kidney with observations on the circulation through that gland // *Phil. Trans.* – 1842. – Vol. 132. – P. 57–80.

Бертен Екзюпері Жозеф (1712–1781) – французький лікар та анатом. Народився у Трамбле. Працював у Парижі. З 1737 року – член асоціації анатомів, член Французької академії наук. Вивчав анатомію кісткової та сечової систем людини.

Бертена стовпи (синонім: ниркові стовпи, *columnae renales*) – ділянки кіркової речовини нирки у мозковій речовині, розташовані між пірамідами.

Твір Bertin E. J. *Traite de Osteologie*: 4 vol. – Paris, 1754.